Dosarul nr. 1-188/2025 (1-25123598-18-1-28082025)

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

03 septembrie 2026 orașul Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Colun Svetlana
Grefier Agapi Diana
Cu participarea:
Procurorului Nimirschi Sergiu
Apărătorului Voloh Tatiana
examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală cu învinuirea lui:

Cazac Vasile, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, cetățean a Republicii Moldova, studii medii speciale, nu este angajat în cîmpul muncii, căsătorit, copii minori nu are, nu dispune de grad de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, posedă limba de stat, anterior nu a fost judecat,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Codul Penal.

Termenul de examinare a cauzei: de la 28 august 2025 de pînă la 03 septembrie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime 3000 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul inculpatului a solicitat achitarea inculpatului, din motiv că el nu a comis fapta imputată.

Inculpatul a solicitat să fie achitat, deoarece el nu a comis fapta imputată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Cazac Vasile, la data de 06 iulie 2025 pe la ora 12:40, în *****, conducea motocicleta de model „Ij Planeta 3” cu n/î *****, unde a fost stopat de către angajații poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, din cauză că se deplasa fără caschetă și cu numerele de înmatriculare neregulamentare, însă la cerințele legale de a stopa motocicleta, Cazac Vasile nu s-a subordonat și a continuat deplasarea, mărind viteza. Astfel, angajații poliției l-au urmărit până când Cazac Vasile a ajuns la domiciliul său din *****, unde a intrat cu motocicleta în ograda casei și a închis poarta. La cerințele angajaților poliției, Cazac Vasile a ieșit în drum și a refuzat să prezinte actele de identitate. În timpul discuției cu Cazac Vasile la angajații poliției au apărut suspecții

precum că, acesta se află în stare de ebrietate, deoarece din cavitatea bucală a acestuia s-a simțit un miros puternic de alcool și atunci angajații poliției i-au propus să treacă testarea alcoolscopică, examinarea medicală și recoltarea probelor biologice, însă Cazac Vasile a refuzat categoric să fie testat alcoolscopic, să treacă examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, cât și prelevarea probelor biologice.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Cazac Vasile a declarat că, învinuirea îi este clară. Nu recunoaște vinovăția. Dorește să facă declarații. La data de 06 iulie 2025 ora 12:00 era în *****, conducea motocicleta de model ”IJ planeta 3”, n/î *****. În timp ce conducea motocicleta pe drum de țară, pe direcția sa de deplasare s-a oprit mașina de poliție. El a ocolit mașina de poliție pe partea dreaptă și a mers până acasă. După ce a trecut de mașina de poliție, a văzut că este echipajul de poliție. Echipajul era la distanță de 5 metri înainte de a le face ocolire. După ce i-a făcut ocolire, doi polițiști au coborât din mașină și au început a alerga după el. El a ajuns acasă și a intrat în ogradă. După care polițiștii au venit la el la domiciliu și l-au solicitat la poartă. Un polițist a intrat în ogradă și i-a comunicat să iasă la poartă și i-a spus să prezinte permisul și actele. Polițiștii i-a solicitat să fac testul de la alcoolemie, la care el a renunțat. Înainte de a-i propune să facă testul la alcoolemie ei l-au întrebat dacă a servit băuturi alcoolice, la care el a răspuns că nu. I-au propus să treacă testul după ce el le-a comunicat că nu a servit băuturi alcoolice. Nu ține minte cu ce au argumentat că este nevoie să facă testul la alcoolemie. După care el a intrat înapoi în ogradă. Era soare de aceea nu a observat că era mașina de poliție. Mașina de poliție era stopată cu fața spre el. Mașina de poliție venea în întimpinarea sa pe direcția lor, la un moment dat au trecut pe direcția sa de deplasare, pentru a-l stopa. Nu era inclus nici semnalul sonor, nici semnalul luminos. Drumul era de țară, astfel ca să încapă două mașini ca să se deplaseze. Când se deplasa pe motocicletă nu avea cască pe cap. Numărul de înmatriculare a motocicletei era de model vechi. Nu merge des cu motocicleta de aceea nu a schimbat numerele după legea nouă. I s-a întocmit proces-verbal, deoarece nu purta cască de protecție și motocicleta nu era înmatriculată conform legii. La poartă polițiștii nu i-au propus să semneze careva acte.

Cu toate că inculpatul nu a recunoscut vinovăția sa în cele imputate, vinovăția lui a fost demonstrată pe deplin, prin cumulul următoarelor probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Ceapa Constantin a declarat că, pînă la caz nu l-a cunoscut pe Cazac Vasile. La 06 iulie 2025 activa în Serviciul Patrulare al IP Căușeni. La acea dată era pe sectorul de poliție 3 și 4 în localitatea Tocuz, era cu colegul Ceban Ion cu automobilul de serviciu. La orele 11:00, patrulând cu automobilul de serviciu în localitatea Tocuz, r-nul Căușeni împreună cu colegul Ceban Ion, în timp ce patrulau pe una din străzile localității din față a observat că vine o motocicletă și conducătorul acesteia nu avea caschetă de protecție. La care a aprins girofarul pentru a-l stopa și a coborât din automobil. Făcându-i gest de a stopa, acesta a făcut partea stângă și a mers puțin pe lateral stânga și a accelerat motocicleta. Somând de a stopa chiar și încercând să alerge după el. Acesta a ignorat cerințele lor, continuând deplasarea unde el împreună cu colegul său a urcat în automobil și a întors automobilul, mergând după acesta. Ajungându-l când acesta dădea motocicleta în curtea gospodăriei sale.

Solicitându-i de a ieși în stradă, acesta probabil nu a auzit, unde el a deschis poarta gospodăriei și a intrat aproximativ 5 metri, unde a comunicat ”domnul conducător vă rog să ieșiți în stradă”. Acesta i-a comunicat ”așteaptă la poartă că eu vin”. Venind în scurt timp la poartă, el cu colegul său s-au prezentat și l-a întrebat de ce nu a stopat, solicitându-i să se prezinte. Acesta a comunicat că nu s-a stopat, deoarece că nu i-a plăcut modul stopării de către angajații poliției. Învinuindu-se că a pus automobilul de serviciu în fața lui. Întrebându-l dacă a consumat careva băuturi alcoolice, acesta a comunicat că nu a consumat dar din discuție, din cavitatea bucală se simțea miros de băuturi alcoolice. Rugându-l să prezinte vreun act de identitate, acesta a comunicat că nu le are asupra lui și merge în domiciliu să le ia. A mers în domiciliu, unde s-a întors în scurt timp cu permisul de conducere care l-a prezentat din mâna acestuia, solicitându-l de a i-l înmâna, pentru a-i întocmi actele cu privire la refuzul alcooscopic și aducându-i la cunoștință faptul cu privire la refuzul de a fi testat alcooscopic. Acesta a comunicat că nu îl interesează și că nu a consumat, că nu are pentru ce fi testat, solicitându-i de a merge la Spitalul Raional Căușeni, acesta la fel a refuzat cu același motiv. Întocmindu-i actele cu privire la refuz, acesta a refuzat să facă cunoștință și de a semna sau de a primi îndreptare de a merge singur la testare. Peste câteva zile l-a căutat pentru a se prezenta pe cauza contravențională, la care i-a comunicat că nu va veni. Când a fost citat a doua oară el a venit și i-a fost adus la cunoștință că va avea proces penal și el a recunoscut că nu a dorit să facă testul și a făcut cunoștință cu dosarul și a semnat. Erau dotați cu body camera. A conectat body camera să înregistreze momentul, fiind la serviciu a văzut că nu a înregistrat camera din motive tehnice. Nu ține minte daca a înregistrat de pe telefon, dar de pe video registrator a înscris. A întocmit actele și i-a propus îndreptarea la spital însă el s-a întors și a mers în ogradă fără a lua îndreptarea. Nu își aduce aminte dacă a fost pornit proces contravențional pe faptul lipsei caschetei și pe neîndeplinirea cerințelor legale de a stopa vehiculul. Nu ține minte dacă poarta era închisă sau nu. Cu bastonul i-a făcut gest domnului să stopeze. Nu cunoaște dacă este întocmit act că nu a funcționat body camera. Situații similare s-au mai întâmplat că nu funcționa camera. Registratorul din mașină înregistrează doar video fără audio. A întocmit proces-verbal cu privire la refuzul de a fi testat alcooscopic, deoarece acesta a refuzat de a semna procesul.

Fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, martorul Ceban Ion a declarat că, în luna iulie anului 2025, data exactă nu ține minte, activa în funcție de SS al SP al IP Căușeni. În ziua respectiva era în patrulare de serviciu, ora exactă nu o cunoaște era ziua probabil, până la masă. Deplasându-se pe un din străzile ***** cu mașina de serviciu în întimpinare a văzut o persoană conducând motocicleta fără cască, pe care nu o cunoștea, dar ulterior s-a dovedit a fi Cazac Vasile. Deplasându-se în întimpinare, drumul era îngust și conducând motocicleta fără cască, a fost temei de a-l stopa. A aprins girofarul și văzând că persoana îi ocolește, a coborât din automobil din partea sa și colegul Ceapa Constantin de la volan și l-au stopat. Conducătorul motocicletei i-a ocolit și s-a eschivat deplasându-se în sensul opul al lor. Astfel colegul său Ceapa a încercat pe jos, alergând să-l ajungă din urmă, strigând să se oprească. Vasile Cazacu a întors capul și văzând că îl ajunge din urmă a accelerat și a plecat mai departe, ignorând cerințele lor de a stopa. După care colegul a revenit la mașina de serviciu, a urcat la volan, a întors automobilul și

a mers în direcția în care a mers și Cazac. Apropiindu-se de Vasile, care a intrat cu motocicleta în curte, imediat colegul a coborât din mașina și a intrat în curte și a strigat la stăpân. Intrând în curte Vasile a coborît de pe motocicletă. Ceapa Constantin i-a spus lui Vasile să vină în drum, venind colegul său spre poartă, a venit și Vasile. Ajungând la poartă, Vasile a închis porțile celea mari. Solicitându-i actele el a spus că nu are nici un act asupra lui. Totodată întrebându-l de ce nu a stopa Vasile a spus că nu i-a plăcut modul stopării. După care colegul său i-a solicitat prezentarea actelor. Vasile a mers în domiciliu și i-a adus permisul de conducere. Vasile era în curte iar ei erau în drum. Ținând permisul de conducere în mîna sa nu a dorit să i-l înmâneze lor. După care a trecut și Vasile în stradă. A fost întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice, la care ultimul a comunicat că nu a servit. I s-a propus de a face alcooltestul, la care ultimul a refuzat. Ei i-au explicat consecințele legale ale refuzului de a fi testat la alcoolemie și i-au spus că dacă nu este de acord cu aparatul lor, pot merge la spital, dar Cazac Vasile a refuzat. Colegul a întocmit îndreptarea la spital și i-a spus să o semneze, deoarece a refuzat să facă testul. Ultimul a refuzat de a se semna s-a întors și a închis poarta. A simțit din cavitatea bucală a lui Cazac Vasile miros de alcool. Atunci la moment au avut la ei alcooltest. Au avut doar o cameră care nu funcționa. Cu telefonul nu au filmat. În mașina de serviciu era video registrator. La fața locului era și fiul lui Cazac Vasile cu telefonul. Toată discuția a auzit-o fiul lui Vasile, care nu era din start prezent dar a venit după ce Cazac a scos actele din casă. Din start a aprins girofarul văzându-l pe Cazac, văzând că el vrea să îi ocolească, colegul a ieșit afară și a întins bastonul. Când a ieșit colegul din mașină, ei erau în apropriere unul de altul. Inculpatul nu a semnat nici un act, el nu a dorit să le semneze.

Vinovăția inculpatului a mai fost demonstrată și prin următoarele mijloace materiale de probă administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Proces-verbal privind constatarea unei bănuieli rezonabile cu privire la infracțiune în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 3114 din 06.07.2025 din 11 iulie 2025 (f.d. 5).

Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 06 iulie 2025 ora 12:40 (f.d. 7).

Tabel ilustrativ din 06 iulie 2025 (f.d. 8).

Îndreptare către IMSP or. Căușeni din 06 iulie 2025, ora 12:40, pe care Cazac Vasile a refuzat a o semna (f.d. 9).

Declarație din 06 iulie 2025 ora 12:40, pe care Cazac Vasile a refuzat a o semna (f.d. 10).

Proces-verbal cu privire la contravenție din 10 iulie 2025 întocmit de către IP Căușeni în privința lui Cazac Vasile, care a fost recunoscut vinovat pe comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă contravențională în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, cu aplicarea a 3 puncte pe penalizare, pentru fapta comisă la data de 06 iulie 2025 ora 11.35 (f.d. 12).

Proces-verbal cu privire la contravenție din 10 iulie 2025 întocmit de către IP Căușeni în privința lui Cazac Vasile, care a fost recunoscut vinovat pe comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) Codul Contravențional, care a fost remis Judecătoriei Căușeni sediul Central pentru examinare conform competenței, pentru fapta comisă la data de 06 iulie 2025 ora 11.35 (f.d. 13).

Proces-verbal cu privire la contravenție din 10 iulie 2025 întocmit de către IP Căușeni în privința lui Cazac Vasile, care a fost recunoscut vinovat pe comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (2) Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă contravențională în mărime de 9 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, pentru fapta comisă la data de 06 iulie 2025 ora 11.35 (f.d. 15).

Ordonanță de ridicare din 23 iulie 2025, prin care a fost ridicat un CD-R de la SS al AP al SSP a IP Căușeni Ceapa Constantin, pe care sunt stocate înregistrări video din data de 06 iulie 2025 (f.d. 23).

Proces-verbal din 23 iulie 2025, prin care a fost ridicat un CD-R de la SS al AP al SSP a IP Căușeni Ceapa Constantin, pe care sunt stocate înregistrări video din data de 06 iulie 2025 (f.d. 24).

CD-R ridicat de la SS al AP al SSP a IP Căușeni Ceapa Constantin, pe care sunt stocate înregistrări video din data de 06 iulie 2025 (f.d. 25).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 23 iulie 2025 și tabel ilustrativ, prin care a fost examinat un CD-R de la SS al AP al SSP a IP Căușeni Ceapa Constantin, pe care sunt stocate înregistrări video din data de 06 iulie 2025, fiind constatat că pe acesta au fost stocate 6 secvențe video și anume:

Secvența video nr. l, cu durata de 0 minute și 46 secunde, care fixează deplasarea angajaților de poliție până la poarta gospodăriei cet. Cazac Vasile. Ulterior Ceapă Constantin comunică „*Eu am intrat să-l strig. Că el o fugit și am intrat să-l strig la poartă. Corect?*” Ceban Ion răspunde „*Da*”. Ulterior Ceapa continuă „*Eu îi spun să iasă la poartă, și iaca eu am ieșit și i-am spus să iasă la poartă. El vine din urma mea. Îi zici să iasă la poartă și el închide poarta*.”

Secvența video nr. 2, cu durata de 1 minut și 17 secunde îl surprinde pe Cazac Vasile după poartă, fiind întrebat de angajatul poliției de ce nu a stopat, acesta răspunde „Măi, ține dreapta, scoate „*Jăzlu*”, „*Pritstavleștete*”, ulterior își exprimă nemulțumirea că a fost stopat, neoferind explicații din ce cauză nu a stopat la solicitările legale a angajaților de poliție. Fiindu-i solicitate acte pentru identificare, acesta intră în curtea gospodăriei și comunică angajaților EPRO să aștepte.

Secvența video nr. 3, cu durata de 0 minut și 37 secunde, surprinde la momentul 0:24 o persoană de gen masculin, aflându-se la ghidonul unei motociclete de culoare albastră își continuă deplasarea pe lângă angajații de poliție, fără a stopa. Angajații Ceapă Constantin și Ceban Ion, aleargă după el în încercarea de a-l stopa.

Secvența video nr. 4, cu durata de 0 minut și 12 secunde surprinde cum o motocicletă de culoare albastră, la ghidonul căruia se află Cazac Vasile, fără cască de protecție, dar având în cap un chipiu de culoare deschisă se îndreaptă spre automobilul de serviciu în care se află angajații Ceapă Constantin și Ceban Ion.

Secvența video nr. 5, cu durata de 0 minut și 53 secunde, se observă cum angajații poliției îl întreabă pe Cazac Vasile din ce motiv nu a stopat la solicitarea legală a angajaților de poliție, la care Cazac Vasile răspunde : „*Băi, e oleacă dreapta, dă voie la om să aşeze*” fiind întrebat de angajatul Ceapă Constantin care este numele său, acesta răspunde „*of Doamne, băi și mă enervați ăi*”. Ceban Ion i-a adresat repetat întrebarea din ce cauză nu a stopat mijlocul de transport la cerințele legale a angajaților de poliție Cazac Vasile răspunde „*nu sunt obligat să mă opresc unde vreți voi, trebuia să ții oleacă dreapta, dar tu mi-ai pus maşina direct înainte*”. Ceban Ion îi explică că „*din cauza că d-stră nu ați dorit să opriți*”. Cazac Vasile oferă replica „*da cum să mă opresc dacă mie nii șiudă*”, Ceban Ion îi explică ”*trebuie să te opreşti”,* Cazac Vasile întreabă „*dar de ce să mă opresc dacă voi nu faceți regulile voastre, eu nu le știu toate regulile ăştia de-a voastre*”. Fiind rugat să prezinte un act Cazac Vasile întreabă de care, fiindu-i explicat că e necesar buletinul sau permisul de conducere, acesta deschide poarta și intră în curtea casei.

În secvența cu numărul 6, cu durata de 0:29 secunde, fixare video de pe video registratorul din automobilul de Serviciu MAI 8894 care surprinde momentul la secunda 0:03 în care angajații de poliție stau la poarta cet. Cazac Vasile, iar acesta închide porțile de la gospodărie, iar ulterior iese la drum să discute. (f.d. 26 – 27, 28 – 29).

Ordonanță de ridicare din 06 august 2025, prin care a fost ridicat permisul de conducere de la Cazac Vasile (f.d. 53).

Proces-verbal de ridicare din 06 august 2025, prin care a fost ridicat permisul de conducere de la Cazac Vasile (f.d. 54).

Permisul de conducere a lui Cazac Vasile (f.d. 55).

Încheiere și Mandat judecătoresc din 08 august 2025 emis de către Judecătoriei Căușeni (sediul Central), prin care fost admis demersul procurorului, fiind aplicată măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, începând cu data de 06 august 2025, până la pronunțarea unei hotărâri definitive în prezenta cauză penală (f.d. 61 – 65, 66).

Decizia Curții de Apel Centru DIN 30 septembrie 2025, prin care a fost respins recursul avocatului Voloh Tatiana, fiind menținută Încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 08 august 2025 emisă de către Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniştri către statele membre ale Consiliului Europei privind independenţa, eficienţa şi rolul judecătorului, judecătorii au obligaţia şi trebuie să deţină puterea de a exercita responsabilităţile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 51 alin. (1), (2) Codul Penal, Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1), (2) Codul Penal, Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu dispoziţiile art. 8 din Codul de Procedură Penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Conform art. 93 alin. (1) Codul de Procedură Penală, Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. 95 alin. (1), (2), (3) Codul de Procedură Penală, Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată.

Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispoziţiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilităţii probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligaţia de a argumenta admiterea lor revine părţii care le-a administrat sau părţii în favoarea căreia au fost administrate probele.

Conform art. 100 alin. (4) Codul de Procedură Penală, Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (1), (2), (3), (4) Codul de Procedură Penală, Instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Sentinţa se adoptă în numele legii.

Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de Procedură Penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci cînd interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă cînd, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit, într-o limbă pe care o cunoaște, cu participarea unui apărător.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în

sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62*).

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Codul de Procedură Penală, La adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 264^1 alin. (3) din Codul Penal.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, acumulate la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, care au fost apreciate în art. 101 alin. (1) din Codul de Procedură Penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că, faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul Penal, potrivit argumentelor expuse mai jos.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993* CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

Prin urmare, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu instanța constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții

esențiale și semnificative între ele, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) din Codul Penal.

Instanța de judecată reține că, inculpatul nu a recunoscut vina sa în cele imputate.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în cele imputate, instanța de judecată constată că, acesta este un drept al inculpatului, cît și o modalitate de a se eschiva de eventuala răspundere penală.

Cu referire la poziția apărătorului Voloh Tatiana precum că, în procesele-verbal cu privire la contravenții din 10 iulie 2025 în privința lui Cazac Vasile, este indicat că fapta imputată ar fi avut loc la data de 06 iulie 2025 ora 11.35, instanța de judecată constată următoarele.

Instanța de judecată constată că, la data de 06 iulie 2025 ora 11.35 Cazac Vasile a comis contravențiile imputate.

Deoarece conducătorul vehiculului Cazac Vasile s-a eschivat de la fața locului, angajații de poliție l-au urmărit pînă la domiciliul, pînă cînd el a deschis poarta și pînă cînd el repetat a ieșit la poartă, până cînd i s-a explicat motivul discuției, i s-a solicitat efectuarea testării alcoolscopice, pînă cînd i s-a explicat consecințele legale ale refuzului de a fi testat la alcoolemie și s-au întocmit actele în formă scrisă, evident că, s-a scurs timp de la ora comiterii contravențiilor – 11.35.

De aceea, în învinuirea expusă în rechizitoriu este indicat just ora comiterii infracțiunii ca fiind – ora 12.40, după cum și rezultă din probele materiale: proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 06 iulie 2025 ora 12:40 (f.d. 7); tabel ilustrativ din 06 iulie 2025 (f.d. 8); îndreptare către IMSP or. Căușeni din 06 iulie 2025, ora 12:40, pe care Cazac Vasile a refuzat a o semna (f.d. 9) și declarație din 06 iulie 2025 ora 12:40, pe care Cazac Vasile a refuzat a o semna (f.d. 10).

Din cumulul probelor analizate supra, instanța de judecată constată că, nu sunt întemeiate alegațiile apărării la capitolul că, învinuirea adusă inculpatului nu este confirmată, din care considerente în privința acestuia urma a fi adoptată o sentință de achitare, or poziția apărării are un caracter declarativ, fiind aduse doar critici generale învinuirii înaintate de către organul de urmărire penală.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de Procedură Penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Reieșind din cumulul celor expuse supra, instanța de judecată respinge solicitarea apărării de achitare a inculpatului, care nu şi-a recunoscut culpabilitatea, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Codul de Procedură Penală și art. 6 Convenției Europene a Drepturilor Omului, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, vinovăția inculpatului a fost probată pe deplin în cadrul cercetării judecătorești, prin declarațiile martorilor, cît și prin probele materiale cercetate, care coroborează întru totul.

Instanța de judecată constată că, Cazac Vasile, la data de 06 iulie 2025 pe la ora 12:40, în *****, conducea motocicleta de model „Ij Planeta 3” cu n/î *****, unde a fost stopat de către angajații poliției din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni, din cauză că se deplasa fără caschetă și cu numerele de înmatriculare neregulamentare, însă la cerințele legale de a stopa motocicleta, Cazac Vasile nu s-a subordonat și a continuat deplasarea, mărind viteza. Astfel, angajații poliției l-au urmărit până când Cazac Vasile a ajuns la domiciliul său din *****, unde a intrat cu motocicleta în ograda casei și a închis poarta. La cerințele angajaților poliției, Cazac Vasile a ieșit în drum și a refuzat să prezinte actele de identitate. În timpul discuției cu Cazac Vasile la angajații poliției au apărut suspecții precum că, acesta se află în stare de ebrietate, deoarece din cavitatea bucală a acestuia s-a simțit un miros puternic de alcool și atunci angajații poliției i-au propus să treacă testarea alcoolscopică, examinarea medicală și recoltarea probelor biologice, însă Cazac Vasile a refuzat categoric să fie testat alcoolscopic, să treacă examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, cât și prelevarea probelor biologice.

Analizând probele sus-indicate per ansamblu, instanţa de judecată consideră că, vina inculpatului este dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de judecată, în afara oricărui dubiu rezonabil, constată că, Cazac Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul Penal și anume: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În conformitate cu art. 6 alin. (1), (2) Codul Penal, Persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie.

Răspunderii penale şi pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea penală.

Conform art. 7 alin. (1) Codul Penal, La aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Codul Penal, Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul

celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală a inculpatului: săvârșirea pentru prima dată a unei infracţiuni mai puţin grave.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului: nu au fost stabilite.

Instanța de judecată conchide că, temeiuri de liberare de răspundere penală nu sunt.

Analizând personalitatea inculpatului, instanța de judecată constată că, el la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 33); nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (f.d. 36, 38); anterior nu a fost judecat (f.d. 40).

În conformitate cu art. 2 alin. (1), (2) Codul Penal, Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept.

Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni.

Instanța de judecată la stabilirea pedepsei, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Codul Penal, Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Conform Regulii nr. 6 din Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri) urmează că, ”Natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se ţină seama de situaţia personală”.

Sancțiunea art. 264[1] alin. (3) Codul Penal prevede pedeapsă cu amendă de la 2000 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de judecată menționează că, pedeapsa sub formă de amendă, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă și va duce la corectarea inculpatului.

Reieșind din cumulul celor expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-i stabili inculpatului pedeapsă sub formă de amendă de 2 300 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu art. art. 384, 385, 389 CPP, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Cazac Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Codul Penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime 2 300 (două mii trei sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 115 000 (una sută cincisprezece mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 64 alin. (3^1) Codul Penal, se explică că, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În termen de 10 zile de la data devenirii definitive a sentinței, se remite în adresa IP ”Agenţia Servicii Publice”, copia Sentinței, pentru punerea în executare a sancțiunii cu privire la anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sentinţa poate fi atacată la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **COLUN Svetlana**